

**Veřejná ochránkyně práv
Mgr. Anna Šabatová, Ph.D.**

V Brně dne 4. listopadu 2015
Sp. zn.: 4319/2014/VOP/DV

Vážený pane inženýre,

odpovídám na Vaše podání ze dne 1. 10. 2015, které jsem vyhodnotila jako doplnění Vašeho podnětu sp. zn. 4319/2014/VOP/DV. V podání namítáte nečinnost Pozemkového úřadu v jiných částech Hradce (dále „pozemkový úřad“) v rámci restitučního řízení. Současně namítáte, že meritorní rozhodnutí pozemkového úřadu nejsou správná.

Dříve, než se k Vašemu podání vyjádřím, považuji za potřebné zmínit, že má působnost nedopadá na rozhodovací činnost soudů. To znamená, že nemám oprávnění přezkoumat, zda soud rozhodl v souladu se zákonem, či nikoliv. Z uvedeného plyne, že Vašimi námítkami proti meritorním rozhodnutím pozemkového úřadu, která všechna přezkoumaly soudy, se nebudu vyjadřovat. Ve svém vyjádření se zaměřím pouze na Vami namítanou nečinnost pozemkového úřadu, protože tímto problémem se zabývat mohu.

Nečinnost pozemkového úřadu namítáte trojí. Za prvé, pozemkový úřad Vám zaslal výzvu k doplnění a oznámení o přerušení řízení ze dne 25. 1. 1995, č. j. 7336/92-Sta. Na tuto výzvu jste reagoval, ale pozemkový úřad v řízení nepokračoval. Za druhé, pozemkový úřad rozhodl podle ustanovení § 6 odst. 1 písm. k) – uzavření kupní smlouvy v tísni a za nápadně nevýhodných podmínek, nikoli však podle ustanovení § 6 odst. 1 písm. r) zákona o půdě – politická perzekuce.¹ Za třetí, pozemkový úřad nerozhodl o domě č. p. v katastrálním území Rapšach (název katastrálního území nebudu dále uvádět).

Přerušení řízení pozemkovým úřadem

Souhlasím s Vámi, že výzva k doplnění a oznámení o přerušení řízení má jiné číslo jednací (č. j. 7336/92-Sta), než jaká mají rozhodnutí vydaná pozemkovým úřadem ve věci (č. j. PU1028/1403/95-KRZ-353 a PU142/179/93-KRZ-353). Nedomnívám se však, že je možné činit závěr, že pozemkový úřad přerušil řízení, ve kterém nepokračoval.

V odůvodnění rozhodnutí pozemkového úřadu ze dne 7. 3. 1996, č. j. PU142/179/93-KRZ-353, je uvedeno, že předmětem řízení je Váš restituční nárok č. j. 7336 uplatněný v roce 1992. Jedná se tak o stejné číslo jednací, jež měla výzva k doplnění a oznámení o přerušení řízení. Současně nelze přehlédnout skutečnost, že jak výzva k doplnění žádosti, tak rozhodnutí pozemkového úřadu se týkaly nemovitosti ve vlastnictví paní Jany Simonové.

S ohledem na uvedené se domnívám, že výzva se týkala stejné věci jako vydaná rozhodnutí. Z tohoto důvodu jsem nedospěla k závěru, že by pozemkový úřad bezdůvodně nekonal. Současně musím ale přiznat, že nevím, z jakého důvodu

¹ Zákon č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů.

je výzva evidována pod jiným číslem jednacím než rozhodnutí. Vzhledem k tomu, že se jedná o řízení skončené téměř před dvaceti lety, nepovažuji důvod odlišných čísel jednacích za nutné objasňovat.

Pozemkový úřad nerozhodl podle ustanovení § 6 odst. 1 písm. r) zákona o půdě
V druhé námítce tvrdíte, že pozemkový úřad je nečinný, protože rozhodl pouze podle ustanovení § 6 odst. 1 písm. k) zákona o půdě, nikoliv však podle ustanovení § 6 odst. 1 písm. r). S Vaší námítkou nesouhlasím, protože jsem přesvědčena, že není možné zaměňovat důvody pro vydání nemovitosti s restitučním procesem. Restituční proces podle zákona o půdě upravovalo ustanovení § 9. V odstavci jedna stanovilo, jak se nárok uplatňuje a že je třeba uzavřít dohodu o vydání mezi oprávněnou a povinnou osobou. Podle druhého odstavce dohoda podléhala schválení pozemkovým úřadem. V případě, že pozemkový úřad dohodu neschválil, mohli se navrhovatel v souladu s odstavcem 3 obrátit na soud. Pokud ani soud dohodu neschválil, celá věc se vracela pozemkovému úřadu, který rozhodl o vlastnictví oprávněné osoby v souladu s odstavcem 4. Proti tomuto rozhodnutí bylo možné podat žalobu.

Naproti tomu ustanovení § 6 zákona o půdě obsahovalo seznam jednotlivých důvodů, pro které se oprávněným osobám vydávají nemovitosti. Pokud jste se domníval, že důvodem k vydání nemovitosti je politická perzekuce a nikoli uzavření kupní smlouvy v tísni za nápadně nevýhodných podmínek, bylo to třeba uvést v žádosti podle ustanovení § 9. Jinými slovy řečeno oprávněná osoba podávala jednu žádost, ve které uvedla důvody, nikoli jednotlivé žádosti podle jednotlivých důvodů. Navíc si dovoluji odkázat na stranu šest rozhodnutí pozemkového úřadu ze dne 7. 3. 1996, č. j. 142/179/96-KRZ-353, kde je jednoznačně uvedeno, proč pozemkový úřad nechal v polaz při svém rozhodování jako důvod politickou perzekuci, ale jen kupní smlouvu uzavřenou v tísni za nápadně nevýhodných podmínek. S ohledem na uvedené se nedomnívám, že by pozemkový úřad bezdůvodně nekonal. Pokud jste s jeho rozhodnutím nesouhlasil, měl jste to uvést v žalobním návrhu. Ať jste tak učinil, či nikoliv, předmětné rozhodnutí pozemkového úřadu soud potvrdil jako správné.

V této souvislosti se vyjádřím i k Vaším procesním námítkám k postupu pozemkového úřadu. Podle Vašeho mínění nebyl soud oprávněn přezkoumat rozhodnutí o schválení podle ustanovení § 9 odst. 2 zákona o půdě. Jelikož rozhodnutí o schválení dohody byla správními rozhodnutími, domnívám se, že zde pravomoc soudu dána byla. Je ale otázkou, kdo by žalobu podával, když účastníci řízení se dohodli a pozemkový úřad jejich dohodou pouze posvětil. Současně musím zdůraznit, že ve Vašem případě pozemkový úřad dohodu neschválil. V tomto případě je pravomoc soudu přezkoumat rozhodnutí pozemkového úřadu dána jednak přímo v ustanovení § 9 odst. 3 zákona o půdě,² jednak v ustanovení § 9 odst. 6 zákona o půdě.³

Dále namítáte, že pokud pozemkový úřad rozhodl podle ustanovení § 9 odst. 2 zákona o půdě, nebyl oprávněn následně vydat rozhodnutí podle ustanovení § 9 odst. 4. S tímto názorem souhlasím. Současně ale dodávám, že to platí jen

² Ustanovení § 9 odst. 3 zákona o půdě:

Rozhodnutí pozemkového úřadu o neschválení dohody přezkoumá na návrh účastníka soud. Jestliže ani soud dohodu neschválí, vráťtí věc pozemkovému úřadu k rozhodnutí ve věci.

³ Ustanovení § 9 odst. 6 zákona o půdě:

Proti rozhodnutí pozemkového úřadu podle odstavců 3, 4 a 5 je možno podat žalobu k soudu.

v situaci, kdy pozemkový úřad dohodu schválil. Pokud dohodu neschválil, mohl se účastník v souladu s ustanovením § 9 odst. 3 zákona o půdě obrátit na soud. Pokud ani soud dohodu neschválil, vrátí věc pozemkovému úřadu, aby rozhodl ve věci, tj. aby v souladu s ustanovením § 9 odst. 4 zákona o půdě rozhodl o vlastnictví.

Pozemkový úřad nerozhodl o domu č. p.

Třetí námítkou se týkala domu č. p. . Ani v tomto případě se nedominivám, že by pozemkový úřad byl nečinný. Ve výroku rozhodnutí – v části stav dle katastrálního stavu – je totiž dům č. p. uveden jako stavba na pozemku st. p. č. . To, že dům není uveden ve sloupci stav dle katastru nemovitosti, zohledňuje skutečnost, že v okamžiku rozhodování pozemkového úřadu již neexistoval.

Navíc v odůvodnění rozhodnutí pozemkový úřad uvádí, že jako jeden z podkladů pro své rozhodnutí využil ocenění objektu č. p. (strana 4 rozhodnutí). Na straně 5 dále uvádí: „protože dům č. p. v dnešní době již neexistuje, bylo použito ocenění ze dne 28. 5. 1953.“ Z výroku i odůvodnění rozhodnutí vyplývá, že pozemkový úřad rozhodoval i o domu č. p.

Nemohu přitakat ani Vaší námitce, že ve výroku rozhodnutí pozemkového úřadu chybí sdělení, že se náhrada za dům č. p. neposkytuje. Vzhledem k tomu, že pozemkový úřad ve Vašem případě nenalezl žádný důvod k vydání nemovitosti, nemyslím si, že bylo nutné, aby se zabýval otázkou náhrad. Informace o náhradách ve výroku rozhodnutí by měla smysl teprve, pokud by pozemkový úřad dospěl k závěru, že došlo ke spínání důvodů pro vydání budovy, ale kvůli zákonem předpokládané překážce k vydání dojít nemůže. Jinými slovy, pozemkový úřad by ve výroku uvedl, že nejste vlastníkem a že Vám přísluší náhrada. Jelikož ale pozemkový úřad rozhodl, že vlastníkem budovy nejste, protože nebyly naplněny důvody k vydání, překážkami pro vydání se vůbec nezabýval a výrok o náhradě by byl nadbytečný. Z odůvodnění rozhodnutí navíc jasně plyne, že úřad rozhodoval o celém restitučním nároku a že se zabýval i otázkou domu č. p.

Podstatné rovněž je, že stejně jako rozhodnutí o neschválení dohody, i rozhodnutí pozemkového úřadu, že nejste vlastníkem předmetných nemovitostí, potvrdil soud.

Vážený pane inženýre, shmu-li řečené, nemyslím si, že by v případě Vašeho restitučního nároku byl pozemkový úřad nečinný. Je zřejmé, že o Vašem restitučním nároku rozhodl. Případ proto považuji za uzavřený.

S pozdravem

Mgr. Anna Šabatová, Ph.D., v. r.
(dopis je opatřen elektronickým podpisem)

Vážený pan
Ing. K S

Ukolní 39
602 00 Brno
IČ: (+420) 542 542 888, fax: (+420) 542 542 112

2.
3.

tabazurak výrok

§ 67 se

6 - 4 -
7 - 6 -

4.

Miřtice

007

subordin.

349/eaqcb.

z odpočítání z 007, 007

subordin. mi.

T